

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 ianuarie 2005, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

Și astăzi Domnul Cel credincios Își va dovedi din nou harul Său. Noi am venit în credință și cu o așteptare mare iar acela care-și pune încrederea în Domnul nu va fi dat de rușine. Cine așteaptă ceva de la oameni va fi dezamăgit de oameni. Dar cine așteaptă din partea lui Dumnezeu, acela va primi tot ce a pregătit Dumnezeu.

Și astăzi vă salutăm pe toți, vă urăm tuturor „Bun venit” în Numele scump al iubitului nostru Domn și Mântuitor. Începând din nordul îndepărtat al acestui continent, din Finlanda, cum a fost amintit deja ieri, din Polonia, Republica Cehă, Slovacia, Italia, Elveția, Austria, Belgia, Franța, Olanda – noi suntem adunați aici de pe plan internațional. Chiar și din Cape Town avem trei frați ai noștri care se simt ca acasă, în mijlocul nostru. De fapt, noi aparținem unii de alții, pe plan internațional. Suntem o mare familie. Și desigur, la ospățul de nuntă al Mielului, noi vom sta la aceeași masă, frați din toate popoarele, limbile și neamurile și-I vom mulțumi împreună Domnului pentru ceea ce a făcut pentru noi prin harul Său.

Când mă gândesc la frații noștri din Africa, atunci mă cuprinde o bucurie deosebită. De mai mult de treizeci de ani călătoresc prin țările africane îngrijindu-mă de ei, iar rodul este atât de bogat... - oriunde merg acum, fie în SUA, Canada, indiferent unde mă duc, întâlnesc frați din Africa, frați care cu ceva timp în urmă au fost într-o adunare și au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. Pretutindeni sunt frați care au auzit Cuvântul cu ceva timp în urmă, și au fost atinși în inima lor. Apoi au emigrat în alte țări.

Sunt azi aici și frații noștri din Bruxelles, Paris, Orleans, Lyon, de pretutindeni. Și aceștia sunt frați pe care Domnul i-a folosit într-un mod minunat. Apoi aici este fratele Muller, un slujitor al Cuvântului vreme de generații. Este atât de frumos că Dumnezeu are frați în toate

națiunile, frați care predică Cuvântul Său. Fratele Kupfer, care este german și francez, a fost o dată neamț, dar în prezent nu mai este ... Noi suntem uniți unii cu alții în Domnul. Apoi prietenii noștri din Praga, din Bratislava, de pretutindeni – din nord și din sud.

Și apoi dacă ne gândim că adunările sunt transmise și pot fi ascultate și în Chile și în alte țări, atunci suntem recunoscători pentru lucrul acesta. Apropo: din Chile am cea mai bună veste din anul 2004. Ați auzit de călătoria mea din octombrie, apoi din nou în decembrie. Am botezat acum în Chile în total 160 de frați și surori, care au auzit mesajul numai din ianuarie anul trecut. Doar atunci au ajuns în legătură cu noi, și de asemenea în legătură cu Domnul. Cu trei săptămâni în urmă botezam ultimii patru frați în Santiago, la lumina lunii. E atât de frumos că Domnul îi cheamă afară pe ai Săi. Am vrea să-i salutăm pe frații noștri din Chile într-un mod deosebit, și să le urăm binecuvântarea lui Dumnezeu. Apoi am mers mai departe prin Peru, în întreaga Americă de Sud și Latină. Da, în seara aceasta ne ascultă în direct oamenii din lumea întreagă, până în Nepal; ei ascultă împreună cu noi Cuvântul Domnului. Este atât de minunat că Dumnezeu ne-a dat prilejul acesta.

Ieri seară, după adunare, când am ajuns acasă, suna telefonul. Mă suna un palestinian care răspunde în Germania de musulmanii din zonele acelea. El dorea neapărat să vorbească cu mine, ca să am o întrevedere cu el, pentru că noi nu l-am prezentat pe profetul Mahomed într-un fel onorabil. Și el cunoaște bine mesajul. Mi-a spus: „Domnule Frank, eu vă cunosc. Eu am urmărit destul de mult timp lucrarea. Desigur că dvs. nu doriți ca noi, ca musulmani, să spunem ceva împotriva profetului William Branham. Iar noi ca musulmani nu dorim ca voi să spuneți ceva împotriva prorocului nostru.” Așa că oamenii ascultă, oamenii știu ce s-a publicat, ei știu ce s-a predicat. Dar din câte știu eu, noi n-am spus niciodată ceva jignitor despre o religie. I-am promis acestui domn că sunt gata pentru o discuție. Apoi desigur că i-am cerut ca noi să avem o bază pentru discuția aceasta. Iar singura bază pe care o accept eu este Biblia, Sfânta Scriptură. Apoi el mi-a spus: „Eu n-o pot accepta. Dați-mi dreptul să-mi aduc fundamentul meu.” Și eu am spus „Bine. Putem face acest lucru, dar eu n-o voi accepta.” Apoi desigur că au urmat câteva lucruri care sunt de actualitate în întreaga

lume arabă. Lucrurile sunt prezentate invers de cum sunt. Palestinienilor li se pare că de fapt israeliții au ceva cu ei, și israeliții îi atacă pe ei. Și el m-a întrebat dacă știu ce fac israeliții palestinienilor. Și am observat că este aceeași denaturare a faptelor, pe care am observat-o de mulți ani în toată lumea arabă. Îndeosebi odată în Siria în Alepo, când un predicator a avut curajul și a prezentat totul fals înaintea întregii adunări și acuza Israelul.

I-am spus apoi acestui domn: „Dumnezeu nu se găsește în nici o religie. Nici în iudaism. Dumnezeu nu este în iudaism! Dumnezeu nu este în creștinism! Dumnezeu nu este în nici o religie. Dumnezeu s-a descoperit în Isus Hristos.” Există o singură descoperire a lui Dumnezeu pe pământul acesta, și aceasta s-a întâmplat în Isus Hristos, Domnul nostru. Și trebuie spus lumii întregi că religiile sunt cea mai mare piedică pentru omenire, care contaminează legătura omului cu Dumnezeu.” Vom vedea ce va ieși de aici. În orice caz, noi avem datoria să predicăm Cuvântul lui Dumnezeu. Și vă rog, țineți în inima voastră pentru totdeauna lucrul acesta: noi nu avem numai datoria de a predica Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul adevărului, ci conform 1 Tim. 3:15, Biserica este stâlpul și temelie adevărului. Biserica în sine este stâlpul și temelie adevărului. Biserica susține adevărul divin. Și aceasta este datoria, moștenirea pe care ne-a încredințat-o și ne-a dat-o Dumnezeu.

Numai ca să facem o deosebire între cuvintele oamenilor și Cuvântul lui Dumnezeu: cuvintele oamenilor sunt ale oamenilor. Cu cât le uităm mai repede, cu atât mai bine. Dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Iar cine a primit în el Cuvântul lui Dumnezeu, acela rămâne cu Cuvântul în veci.

Ar putea fi spuse multe lucruri. Aș vrea să citesc un verset din Isaia 51. Am citit acum de la v. 1 la 8, și apoi în v. 9 spune: „Trezește-te, trezește-te și îmbracă-te cu putere, braț al Domnului! Trezește-te, ca în zilele de odinioară, și în veacurile din vechime!” Dacă vorbim despre timpul de sfârșit, despre revenirea iminentă a lui Isus Hristos, atunci în legătură cu aceasta este și dorința ca brațul Domnului să poată fi descoperit. Conform Scripturii, „Dreapta Domnului se înalță; dreapta Domnului câștigă biruința!” Și noi vrem ca această biruință a lui Dumnezeu să fie manifestată. Și cum am spus deja, Biserica este

stâlpul și temelie a adevărului. Ea este locul de descoperire a Dumnezeului Celui Viu. Ea este Trupul lui Isus Hristos. El este Capul iar noi suntem mădularele. Și trebuie să se ajungă ca noi toți să fim uniți de un singur Duh, de Duhul Sfânt, uniți într-un singur Trup, și botezați într-un singur Trup.

Ca referință pentru această adunare, citim din Iacov 5 de la v. 7, și apoi ne vom referi pe scurt la evenimentele curente, apoi vom reveni la acest Cuvânt. Iacov 5:7-8: „Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.” Ieri seară am spus aici că făgăduințele, vestirile evenimentelor ce trebuie să aibă loc înaintea revenirii lui Isus Hristos, se împlinesc sub ochii noștri. Și citeam din Matei 24:33, unde Domnul Însuși a spus „când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele, căci răscumpărarea voastră se apropie.” Am citit apoi din Luca 21 unde se vorbește despre urletul valurilor și al mării, așa cum am văzut în ultima duminică din decembrie 2004. Aici spune în a doua parte a v. 25 din Luca 21: „Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor.” Ziarele scriu despre aceste lucruri. 140 de mii de oameni din Asia de sud est au fost martori la acest lucru. Ce impact este când se întâmplă un cutremur, și când se mișcă apele atingând viteze de 800 de km/oră? Pentru noi desigur că este de neconceput. În general când decolează un avion, atunci se ajunge la 360-370 de km/oră, iar aici nenorocirea a venit cu o asemenea viteză și o asemenea forță!

Azi vom privi niște versete care ne arată de trei ori durerile nașterii. Mai întâi este vorba de durerile nașterii care au loc pe acest pământ, apoi este vorba despre durerile nașterii Israelului, și urmează durerile nașterii Bisericii nou testamentare. Pretutindeni există dureri înaintea nașterii – durerile nașterii. Toate femeile care au devenit mame știu acest lucru. Înainte de nașterea unui copil, vine durerea, durerile nașterii, și numai după aceea are loc nașterea. Iar ceea ce se întâmplă acum este o picătură dintr-un ocean, în comparație cu ceea ce va mai urma.

Înainte de a ne întoarce în Vechiul Testament, citesc din Apocalipsa 6. Este textul celei de-a șaptea peceti, și se va împlini atunci când pecetea a șaptea va deveni realitate. Trebuie să ținem minte tot timpul că înainte de deschiderea pecetilor, Domnul i-a poruncit fratelui Branham să se întoarcă la Jeffersonville, la biserica lui, pentru că venise timpul deschiderii pecetilor. Dar între descoperirea pecetilor și împlinirea de fapt a acestora, poate să fie o perioadă de timp. Cum am aflat, primele patru peceti se referă la cei două mii de ani care au trecut. În prima pecete este prezentat Antihristul în forma lui inițială. În a doua, a treia și a patra pecete, Dușmanul își face lucrarea sa, desigur că sub paravanul religiei. Pecetea a cincea ne arată iudeii ale căror suflete se află sub altar strigând după răzbunare. În parte, această pecete este în urma noastră. Însă în parte este și înaintea noastră, pentru că este scris: „li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei.” Deci cei șase milioane de evrei din trecut nu au fost uitați de Dumnezeu. Dumnezeu nu uită nimic. Și mai ales dacă este vorba despre poporul Său, El cu siguranță nu va uita.

Dar eu vreau să spun că între deschiderea descoperirii pecetilor, și împlinirea lor, poate fi o durată de timp pe care numai Dumnezeu o hotărăște. El hotărăște asupra tuturor lucrurilor.

În timpul pecetii a șasea, oamenii vor striga la munți și la stânci, ca să cadă peste ei – este scris în Apoc. 6 de la v. 14: „Cerule s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele (insulele) s-au mutat din locurile lor.” Ce s-a întâmplat acum este o nimica toată față de ceea ce va veni. Apoi în v. 15 spune: „Împărații pământului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce stă pe scaunul de domnie și de mânia Mielului;””

Trecem apoi direct la Apoc. 16, și vă rog să faceți acum deosebirea între pecetea a șasea, și potirul al șaptelea. În Apoc. 16 de la v. 17 avem al șaptelea potir care va fi vărsat. Citesc de la v. 19: „Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile Neamurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea

potirul de vin al furiei mâniei Lui. Toate ostroavele (insulele) au fugit, și munții nu s-au mai găsit.” Mai înainte munții erau încă acolo. Cei puternici și religioși de atunci puteau să strige „Cădeți peste noi, munților. Stâncilor, acoperiți-ne!” Dar aici nu mai este așa. Aici munții nu mai erau. Insulele au fugit (au dispărut). Nu s-a mai găsit nimic. Atunci nimeni nu se mai poate ascunde.

Frați și surori, noi nu ne bucurăm de acest lucru. Nouă ne pare foarte rău că omenirea s-a depărtat de Dumnezeu într-un asemenea hal și că în toate religiile amăgirea este atât de mare. Și dacă facem un pas mai departe, chiar în creștinism, cele 342 de denominații creștine unite în Consiliul Mondial al Bisericilor, toate își au învățăturile lor, și nimeni nu se gândește să creadă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Și spunem cu mare tristețe: la fel este și cu ultima mare mișcare – mișcarea Penticostală. Pretutindenii sunt afaceri mari, au loc mari adunări, pretutindenii este multă mișcare, pretutindenii sunt oameni renumiți care au ceva de oferit. Dar ei distrag atenția oamenilor de la ceea ce făgăduit Dumnezeu și de la ceea ce face El chiar în timpul acesta. Toate semnele și minunile nu ajută în punctul acesta. Aceste semne și minuni sunt privite ca o confirmare a omului, și nu ca o confirmare a Cuvântului lui Dumnezeu. Adevărații slujitori ai lui Dumnezeu nu vor pretinde confirmarea pentru ei, ci așa cum a fost în biserica primară, cum este scris în Marcu 16 în ultimele versete: „Domnul lucra împreună cu ei, și întărea Cuvântul prin semnele, care-l însoțeau.” Desigur că nu este vorba despre marele carismatic, marele predicator ci despre Marele Dumnezeu care-și descoperă și-și manifestă puterea și slava. Dar ca să se îplinească Scriptura, trebuie să aibă loc nu numai Mat. 24 și Marcu 13, ci și Mat. 7 de la v. 21: în ziua aceea, nu vor veni numai cei care s-a rugat Rozariul, sau care s-au rugat Mariei, ci vor veni și mulți dintre cei care au făcut mari semne și minuni, care au prorocit, dar au prorocit pe lângă Dumnezeu. Frați și surori, lucrurile sunt foarte, foarte serioase. Nu ne putem lua după ceea ce observă ochii noștri, ci cu noi se va confirma Cuvântul: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea.” **TOTUL TREBUIE VERIFICAT CU CUVÂNTUL.** Și de aceea noi punem mare accent pe faptul că adevărurile biblice trebuie predicate cu toată seriozitatea și sinceritatea în Biserica

Dumnezeului Celui Viu, și de asemenea, trebuie crezute. Avem datoria sfântă de a înceta să-L insultăm pe Dumnezeu printr-o credință și comportament nebiblic. Noi trebuie să devenim plăcuți lui Dumnezeu printr-o credință biblică, printr-o trăire biblică și un comportament biblic – ajungând astfel în concordanță cu Dumnezeu.

Slavă Domnului că acele cataclisme se vor întâmpla după răpire. Vom fi și noi încă martori la unele dureri de naștere care vor veni peste pământ, dar nu vom mai vedea finalul acestora, pentru că va reveni Domnul ca să ne ia la El.

Haideți să citim câteva versete din Vechiul Testament și apoi de asemenea din Noul Testament. Dați-mi voie să spun ceva: când citim făgăduința care spune că Dumnezeu a vrut să trimită un proroc ca Ilie înaintea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului, atunci este important să știm ce cuprinde ziua Domnului. Avem în Isaia 30 descrierea într-un mod multiplu a evenimentelor cuprinse în ziua Domnului. Citim de exemplu Isaia 13 de la v. 6: „Gemeți! căci ziua Domnului este aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic! De aceea toate mâinile slăbesc, și orice inimă omenească se topește. Ei sunt năpădiți de spaimă; îi apucă chinurile și durerile; se zvârcolesc ca o femeie în durerile nașterii, se uită unii la alții încremeniți; fețele lor sunt roșii ca focul.” Apoi avem o descriere mai detaliată a lucrurilor legate de aceasta. V. 10: „Căci stelele cerurilor și Orionul nu vor mai străluci; soarele se va întuneca la răsăritul lui, și luna nu va mai lumina.” Aici sunt descrise detaliile evenimentelor ce vor avea loc în natură și ce va avea loc referitor la Israel, ce se va întâmpla în timpul sfârșitului și în ceea ce privește Biserica. Totul este scris în cartea aceasta. De exemplu, cine a citit Isaia 13:4-5 a văzut că acolo este vorba despre strângerea neamurilor care vor merge la luptă împotriva Ierusalimului. Dacă citim apoi în Isaia 66, acolo este descris Israelul, și este amintit până și muntele Sion. Să citim din Isaia 66:6: „Un glas răsunător iese din cetate! Un glas iese din Templu!” Deci în timpul când se întâmplă acest lucru, Templul va fi deja rezidit, și iar în Apocalipsa 11 Templul este măsurat, atunci când cei doi proroci vor fi în slujbă în Ierusalim. Dați-mi voie s-o mai spun odată: iudeii care vor să ia parte la ceea ce face Dumnezeu atunci când va veni timpul lor, trebuie să se întoarcă în țara făgăduită, ca să aibă parte de

binecuvântarea pe care o va da Dumnezeu acolo. Tot așa este cu toți credincioșii din acest timp. Noi trebuie să fim călăuziți în Cuvântul adevărului, ca să avem parte de tot ceea ce va mai face Dumnezeu. Cel ce rămâne în afara făgăduințelor, va rămâne în afara lucrării pe care o va face Dumnezeu la împlinirea acestor făgăduințe.

Frați și surori, noi nu ne jucăm cu timpul vostru, și nici cu timpul prețios pe care Dumnezeu ni-l dăruiește încă. Noi dorim ca adevărații credincioși să vadă în ansamblu că noi nu ne putem compara cu alții. Este imposibil. Biserica lui Isus Hristos nu se poate compara cu toate celelalte biserici. Biserica Domnului este turma răscumpărată prin sânge, turma celor întâi născuți, aleși înaintea întemeierii lumii, rânduiți mai dinainte „să fim înfiați după buna plăcere a voii Sale”. Și pe aceia pe care i-a chemat cu această chemare înaltă și sfântă i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți i-a și proslăvit. Așa este scris în Rom. 8, și așa și este, și așa se și întâmplă și se va întâmpla.

Apoi este un cuvânt minunat în Evrei, care spune că prin jertfirea trupului Său El i-a sfințit pentru totdeauna pe cei ce-L ascultă. Deci, acum nu se cere numai o credință la modul general, ci este nevoie de ascultarea de credință. Ascultarea trebuie să fie legată de credință, iar credința trebuie legată de ascultare.

Să citim din Isaia 66 de la v. 6: „Un glas răsunător iese din cetate! Un glas iese din Templu! Este glasul Domnului, care dă vrăjmașilor lui plata cuvenită!” Acum se spune despre Israel: „Înainte ca să simtă dureri, a născut, și înainte ca să-i vină suferințele, a dat naștere unui fiu.” Iar acum se spune direct despre ce este vorba: „Cine a auzit vreodată așa ceva? Cine a văzut vreodată așa ceva? Se poate naște oare o țară într-o zi? Se poate naște oare o țară într-o zi? Se poate naște oare o țară într-o zi? Se naște un neam așa dintr-o dată? Abia au apucat-o muncile, și fiica Sionului și-a și născut fiii!” - v. 8. Aici avem deja indiciul despre Israel, despre muntele Sion pe care sunt arătați cei 144 de mii din Apocalipsa 14.

Frați și surori, prorocii, și mai ales Ioan pe insula Patmos, au văzut deja planul de mântuire al lui Dumnezeu în împlinirea lui. La Dumnezeu lucrurile sunt ca și împlinite, deși acestea mai trebuie să se

întâmplă. La El totul este deja hotărât și se întâmplă așa cum a făgăduit El.

Referitor la ziua Domnului, în 1 Tes. 5 avem un indiciu minunat. 1 Tes. 5 de la v. 1: „Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților.” Poate că ar trebui spus odată: trebuie să vă închipuiți epistolele scrise fără împărțirea pe capitole. Aranjarea pe capitole și versete datează din sec. 16. Mai înainte totul a fost scris curgător, pe suluri, fără această împărțire. Împărțirea pe versete și capitole a urmat doar mai târziu. Dacă citim aici primul verset din cap. 5 atunci trebuie să ne întoarcem la cap. 4 ca să știm despre ce este vorba atunci când s-a spus: „Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților.” Pavel a scris mai înainte, mai ales de la v. 13, ce se va întâmpla la revenirea Domnului. Și el spune aici: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.” Și aici sunt câteva criterii pe care toți ar trebui să le ia la inimă: nu numai noi cei care credem biblic, ci și toți aceia care mai doresc să se lase corecțați. Când se întoarce Domnul, atunci toți cei care au adormit în Hristos vin împreună cu El, pentru că ei vor învia mai întâi. Să vă citesc din v. 1 Tes. 4:14: „Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.” Ei vor face parte din aceasta pentru că mai întâi, vor învia cei ce au adormit. Iar dacă vine cineva acum și spune că parousia deja a avut loc, atunci noi vom sublinia până la sfârșit că nu este așa. Fiecare eveniment cu o importanță în planul de mântuire, este întotdeauna în legătură cu realitatea. Domnul se va întoarce „și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, vom fi schimbați.” Așa spune Sfânta Scriptură. Apoi în v. 16 scrie: „Căci însuși Domnul, Se va pogori din cer cu un strigăt ...” Deci strigarea de trezire trebuie să aibă loc, iar acela care dorește să știe mai multe despre strigarea de trezire, trebuie să meargă la Mat. 25. Acolo răsună strigarea de trezire, pentru că toate fecioarele au adormit: și cele nechibzuite și cele înțelepte. Dar la miezul nopții nu a avut loc numai o strigare, ci o strigare de trezire: să ne trezim și să nu adormim iarăși. În domeniul firesc sunt unii oameni au obiceiul ca după ce au fost treziți, să mai doarmă încă puțin. În domeniul

duhovnicesc nu ai voie să mai faci așa ceva. Strigarea de trezire a avut loc. Noi nu dormim ca ceilalți care nu au nici o nădejde. Noi am fost treziți, și s-a făcut lumină în timpul serii – strigarea de trezire are loc și adevărata Biserică, Mireasa, nu adoarme din nou ci are sarcina să trâmbițeze în toată lumea această strigare de trezire astfel ca toți cei care aparțin Bisericii Mireasă să fie treziți.

Dar ca să mai subliniez din nou acest lucru: după ce Pavel a spus toate lucrurile despre răpire, și cum va fi aceasta, în 1 Tes. 4, direct în cap. 5 el se referă la evenimentul important și spune: „Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților.” Noi nu putem intra în detalii aici. Dar el trece la ziua Domnului, și lucrul acesta este iarăși o taină: în tot Vechiul Testament ziua Domnului este ziua cea înfricoșată. În Fapte 2:20 ziua aceasta este numită ziua aceea mare și strălucită. Și toți cei care cunosc latina și greaca și toate celelalte limbi, ajung la capăt în punctul acesta. Ei au nevoie de descoperire ca să aducă toate lucrurile la un numitor comun. Pentru noi, ziua aceasta este strălucită, o zi remarcabilă, când se întoarce Isus. Iar ziua Domnului și ziua lui Isus Hristos vor fi atât de apropiate... va avea loc răpirea și după aceea va avea loc a doua parte a evenimentelor. Am putea să citim aceste versete. Eu mi-am notat versetele ca să vi le dau și vouă, pentru ca voi să știți că este scris astfel în Noul Testament, și ca să vedem deosebirea dintre ziua Domnului ca zi înfricoșată, o zi de pedeapsă, și ziua lui Isus Hristos care pentru noi are cea mai mare importanță. Notați versetele, ca să vedeți diferența.

Fapte 2:20: „soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.”

1 Cor. 1:8: „El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos.”

2 Cor. 1:14: „...cum ați și cunoscut în parte, că noi suntem lauda voastră, după cum și voi veți fi lauda noastră în ziua Domnului Isus.”

Filipeni 1:6: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.”

Filipeni 1:10: „ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos.”

Filipeni 2:16: „ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar.”

Vedem cum apostolii au împărțit drept Cuvântul adevărului din Noul Testament. Vedem cum au așezat totul în Cuvântul profetic. Ei au scris pentru Biserică ceea ce este valabil pentru ea, iar pentru Israel ceea ce este valabil pentru ei. Totul este pus într-o rânduială. Poate pentru noi ca vorbitori de limba germană ar trebui spus de asemenea: probabil că în limba noastră există una din cele mai bune traduceri care se găsesc pe pământ. Dar sunt câteva puncte pe care reformatorii noștri nu le-au văzut prin descoperire. Și așa este cu tema despre ziua de pe urmă și judecata de apoi. Dacă la noi în țară ai întreba pe orice om care posedă o bună educație și cultură generală: „Ce înțelegeți prin termenul de judecata cea mai tânără?” atunci toți ar răspunde că este vorba despre judecata de apoi, când Domnul Dumnezeu va da verdictul. Și este corect. Dar cum o spune Biblia germană nu este corect. Biblia nu vorbește niciodată despre ziua cea mai tânără ci despre ziua de apoi. Și în toate limbile de pe fața pământului este scris corect, ziua de apoi. În nici o traducere de pe acest pământ nu este scris „ziua cea mai tânără”, numai în limba germană. Peste tot este scris ziua de pe urmă, judecata de apoi. Chiar și în traducerea Elberfelder, pretutindeni este scris... de exemplu în Ioan 6:40, și în franceză, spaniolă, rusă, poloneză, în toate traducerile spune corect: „Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” Dar în traducerea germană spune în ziua cea mai tânără. Dar aici este miezul: după zilele de pe urmă... să vă citesc toate versetele referitoare la zilele de pe urmă? Eu mi le-am notat în Biblia mea, atât în engleză cât și în germană ca să le am pregătite întotdeauna indiferent unde m-aș afla la un moment dat. În Vechiul Testament și în Noul Testament avem multe versete care vorbesc despre zilele de pe urmă. „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.” Și de la Rusalii noi trăim în ultimele două zile. Iar după aceste ultime două zile, urmează numai o singură zi de apoi, ziua a șaptea, al șaptelea mileniu. Timpul a avut un început, și timpul se va sfârși. Veșnicia nu a început niciodată, și nici nu se va încheia vreodată. Deci, când Domnul nostru spune „Eu îl voi învia în ziua de apoi” atunci noi știm că învierea va avea loc chiar la începutul zilei de apoi, chiar la sfârșitul ultimelor două zile – la începutul zilei de pe urmă, și aceasta este ziua lui Isus Hristos pe care

o așteptăm noi cu toții. Ce armonie (concordanță) minunată este în Cuvântul lui Dumnezeu.

La fel în Ioan 6:54 „Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”

Ioan 11:24: „Știu, I-a răspuns Marta, că va învia la înviere, în ziua de apoi.”

Ioan 12:48: „Cuvântul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.”

Subiectul acesta se poate urmări și putem să vedem cum totul este la locul său în Sfânta Scriptură. Însă avem nevoie de descoperire la fiecare pas. Fără descoperire nu putem să facem nici un pas în Împărăția lui Dumnezeu.

Acum celelalte versete pe care mi le-am notat referitor la timpul sfârșitului, și de asemenea referitor la ce este în legătură cu ziua Domnului:

Ioel 2:10-11: „Înainte lor se cutremură pământul, se zguduie cerurile, soarele și luna se întunecă, și stelele își pierd lumina.”

Ioel 2:31: „soarele se va prefăce în întuneric, și luna în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”

Ioel 3:15: „Soarele și luna se întunecă, și stelele își pierd strălucirea.”

Țefania 1:14: „Da, este aproape ziua cea amarnică a Domnului.”

Iar acum ajungem la miezul acestui subiect:

Maleahi 4:5: „Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.” Noi vedem seriozitatea acestei probleme. Înainte să vină ziua Domnului cea mare și înfricoșată, Dumnezeu a avut grijă ca în epoca noastră profetică să aibă loc o slujbă profetică. Și cum a fost în zilele lui Ilie, poporul lui Dumnezeu este strâns laolaltă și este luată hotărârea: „Dacă Domnul este Dumnezeu, atunci sluiți-L!” și poporul a fost strâns și toate inimile au fost întoarse la Domnul. Apoi, așa cum am spus de multe ori, în Matei 17:11-13 avem confirmarea la viitor a slujbei lui Ilie, înainte de venirea zilei Domnului, ziua cea mare și înfricoșată. Și după aceea Marcu 9, vers. 11-13. Iar cine vrea să știe precis, o poate citi în Matei 17, unde Domnul nostru se referă la slujba lui Ioan botezătorul după ce a confirmat făgăduința viitoarei slujbe a lui Ilie. Domnul a confirmat că este adevărată. Dar în Marcu 9, Domnul nu se referă la

slujba lui Ioan botezătorul, care se încheiase, ci se referă la Ilie Tișbitul, așa cum este scris despre acesta în 1 Regi 19. Și cheia este în ultimele cuvinte: „...după cum este scris despre el.” Despre Ioan botezătorul nu fusese scris nici un cuvânt. Dar despre Ilie era deja scris. Și astfel Domnul nostru a spus: „...după cum este scris despre el.” Vedeți cum îi poate face Dumnezeu pe unii să treacă pe lângă subiect, în timp ce pe alții îi călăuzește în acesta? Iar cine crede că știe ceva, ar trebui mai întâi să se smerească înaintea Domnului și să-I spună: „Cunoștința și intelectul nostru sunt cuprinse de întuneric dacă nu ne luminează lumina Ta” - cum o spune un proverb german, într-un poem. Noi suntem recunoscători că Domnul ne-a descoperit Cuvântul Său. Și vreau s-o știți odată pentru totdeauna: noi nu am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci v-am vestit Cuvântul profetic pe care ni l-a încredințat Dumnezeu și pe care ni l-a descoperit în detaliu. Noi vi l-am vestit așa cum i-a fost descoperit slujitorului și prorocului Său.

Vreau să mai citesc câteva versete despre ziua Domnului, despre durerile nașterii, despre Israel și Biserică. Dar chiar dacă am ști tot ce se va întâmpla și mai ales ce se va întâmpla după răpire, nu ne folosește decât dacă suntem gata. Încă mai este scris în Matei 25:10: „...cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă.” „...cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa.” Deci trebuie să existe o Biserică Mireasă alcătuită din fecioare înțelepte. Și aici avem câțiva termeni: Trupul Bisericii, fecioare, Mireasă și așa mai departe. „Fecioara” este „neatinsă” – fecioara nu este vinovată de curvie spirituală, nu a continuat cu învățăturile false. Știți cu toții cine este curva numită „Babilonul cel mare” din Apoc. 17. Chiar și despre cei 144 de mii din cele 12 seminții ale lui Israel este scris că ei nu s-au întinat cu femei. Atunci trebuie spus foarte clar că cei 144 de mii nu au făcut parte de nicăieri mai înainte. Ei așteaptă clipa când vor veni cei doi proroci. Și ei sunt curați, ei nu se amestecă și nu primesc învățăturile neamurilor. În prezent, în țara sfântă, există circa 130 denominații evreiești mesianice. Așa spun statisticile. Și toate aceste denominații au propriile interpretări, propriile învățături. Dar Biserica lui Isus Hristos a fost scoasă afară din toate învățăturile tradiționale ale bisericilor, afară din toate tradițiile religioase. Și nouă nu ne trece

prin cap să curvim spiritual, ci vrem să fim sfințiți în Cuvântul adevărului. „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”

Încă două cuvinte pentru noi ca și credincioși. Primul este din Iuda – sfatul deosebit de serios din v. 5: „Vreau să vă aduc aminte, măcar că știți odată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul Său din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n-au crezut.” Este un cuvânt foarte serios! Este necesară credința în Dumnezeu, credința așa cum spune Scriptura. Este pur și simplu necesară. Noi nu mai putem să credem ce spun oamenii, ce spun bisericile; putem să credem numai ceea ce a făgăduit Dumnezeu și ce a spus El în Cuvântul Său.

De asemenea, să le fie spus tuturor fraților din cadrul mesajului și tuturor oamenilor din întreaga lume: nu se mai poate adăuga nimic la mărturia încheiată și pecetluită a Scripturii. Ceea ce descoperă Dumnezeu este deja scris în Cuvântul lui Dumnezeu și ne-a fost descoperit prin harul Său. Nu se mai poate adăuga nimic și nu se mai poate scoate nimic.

Haideți să mergem cu acest Cuvânt care este foarte serios...- mai întâi ei au fost conduși afară într-un mod minunat. S-au întâmplat mari semne și minuni. După aceea a venit timpul încercării, timpul cârtirii, timpul de probă. Și iată că încercările nu au fost trecute cu bine. Ei au cârtit împotriva lui Moise, au cârtit împotriva lui Dumnezeu, nu au fost mulțumiți de nimic. Frați și surori, ca să nu se mai repete acest lucru, haideți să intrăm în odihna lui Dumnezeu. Noi nu așteptăm în zadar. Avem nevoie de răbdare până când sosește ceasul lui Dumnezeu. Dacă eu aș fi putut să grăbesc ceva, atunci aș fi făcut-o demult. Dar uneori am impresia că mai degrabă ești o piedică decât un ajutor, atunci când vrei să grăbești ceva. Dar haideți ca împreună să găsim har înaintea lui Dumnezeu, să lăsăm trecutul în urma noastră, și să privim în prezența lui Dumnezeu în viitor, și să fim încredințați că Dumnezeu va face toate lucrurile bine.

În 1 Pet. 1 de la v. 13 avem îndemnul serios pe care vrem să-l luăm pe calea noastră: „De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul...” Aici mă opresc puțin. Lucrul acesta devine mai clar dacă se citește și partea a doua, pe care o să v-o

citesc acum. „...și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui (descoperirea – n.tr.) Isus Hristos.” Ambele lucruri sunt corecte: harul lui Dumnezeu devine pentru noi o realitate dumnezeiască, vie, prin descoperirea lui Isus Hristos. Atunci noi nu doar vorbim despre har, ci îl trăim personal, pentru că atunci Dumnezeu ne dă confirmarea Lui. Acela căruia Dumnezeu i se descoperă, aceluia i s-a descoperit odată pentru totdeauna. Când Ioan scrie pe insula Patmos despre descoperirea lui Isus Hristos, el L-a văzut pe Domnul. Noi am spus-o de multe ori: descoperire înseamnă că tot ceea ce a fost mai înainte acoperit și învelit este dezvăluit. Mahrama este dată la o parte și poate fi văzut Acela despre care se vorbește. Ioan a avut descoperirea lui Isus Hristos. Ai primit-o și tu? Am primit-o și eu? Noi am primit-o prin har.

Eu v-am spus mai înainte: când am fost pe insula Patmos, la începutul anilor 80, am avut o dorință puternică. În 1979 parcă totul se sfârșise. Eu nu am știut ce să fac. Și nu vreau să intru acum în amănunte. Dar mă aflam într-o mare disperare interioară, și am mers în Egipt, apoi am mers în Grecia, și am venit pe insula Patmos. Vorbeam cu Domnul Dumnezeu, plângeam, și am spus: „Doamne iubit, cum va mai continua?” Citeam capitol după capitol și mă plimbam în jurul lacului. Și vă spun: de atunci Dumnezeu mi-a dăruit un acces minunat în cartea Apocalipsei. Nu pentru că am fost eu în Patmos. Mulți pot să meargă pe insula Patmos. Trebuie să fii călăuzit de același Duh Sfânt în adevărul Cuvântului. Și numai Duhul Sfânt descoperă lucrurile adânci ale lui Dumnezeu și lucrurile adânci din Cuvânt.

Avem desigur mărturia fratelui Branham că Domnul i s-a descoperit personal. El cu adevărat L-a văzut odată pe Domnul și L-a descris, a descris chiar și chipul Lui – atunci când el a fost pe câmpul cu grâu. Binecuvântat și laudat să fie Domnul secerișului. Aleluia! În câmpul cu grâu. Slavă Dumnezeului nostru. La Dumnezeu toate lucrurile sunt puse la locul lor. Mai întâi Domnul Își ținea capul puțin întors într-o parte. Iar când fratele Branham a pronunțat Numele lui Isus, Domnul s-a întors. Și fratele Branham a spus: „El avea o asemenea privire!” Și a căzut cu fața la pământ și s-a închinat.

Frați și surori, chiar dacă noi nu L-am văzut pe Domnul, așa cum și este scris, noi credem totuși în El. Noi credem. El ni s-a descoperit.

Noi L-am văzut din Cuvânt. Putem să ne închinăm și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru călăuzirea minunată. Și o spun din nou: dacă aici este scris să ne încingem și să fim treji, noi vrem să recomandăm acest lucru mai ales celor tineri și credincioșilor în general. Umblați călăuziți de Duhul atunci când sunteți la serviciu sau atunci când vorbiți cu oamenii. Nu începeți cu lucrurile de final, ci cu abc-ul, cu modul în care oamenii pot să devină credincioși. Și mai ales toți cei tineri, planificați-vă viața ca și cum ați mai avea o sută de ani înainte, dar trăiți ca și când azi sau mâine ar putea să fie ultima zi. Acest lucru este valabil pentru noi toți. Cu toții trebuie să facem planuri, dar noi toți care plănuim lucruri pământești avem o dorință interioară care se ridică deasupra tuturor celorlalte dorințe: să devenim o parte din planul de mântuire al lui Dumnezeu, despre care este scris în Isaia că dacă Dumnezeu are un plan, cine-L va împiedica să-l aducă la îndeplinire? Dumnezeu are un plan minunat. Fie ca asupra Bisericii să nu vină nici o ocară datorită greșelilor noastre. Domnul Cel Credincios să fie cu noi și să ne țină treji fie la serviciu sau indiferent unde ne-am afla, fie duminica sau în viața de zi cu zi – să fim treji în toate lucrurile.

Și apoi am citit deja în v. 13: „...și puneți-vă toată nădejdea în harul...” Nu în orice fel de har, ci „...în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos.” Aici nu este vorba numai de iertare, ci este harul de a intra în locul preasfânt, în sfânta sfințelor, pentru a-L întâlni pe Dumnezeu astfel ca El să poată să vorbească cu noi și să ni se descopere.

Apoi este cuvântul din 1 Petru 2 unde scrie despre credință și ascultare. Nu voi citi toate versetele, dar ar trebui să încep de la v. 1-10. Vreau să citesc numai v. 9, dar poate că pentru a avea contextul trebuie citit și v. 8. „Și o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere pentru cei ce se poticnesc de Cuvânt, și sunt neascultători: și la aceasta au fost rânduiți ei.” – (traducerea versiunii King James – n.tr.) Aici nu este vorba că cei neascultători au fost rânduiți la neascultare, ci cei neascultători au fost rânduiți să se poticnească. Iar cei ascultători, care cred, ei au fost rânduiți să fie zidiți pe credința preasfântă, astfel ca Dumnezeu să poată să aibă un loc în care să locuiască în (sau: prin)

Duhul pe acest pământ – o casă, un loc de locuit. „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeuul lor.”

Dacă subliniem de repetate ori faptul că credința și ascultarea sunt importante, atunci voi știți de ce o facem. Necredința a fost urmată de neascultare, acum circa șase mii de ani, în Rai. Nenorocirea a venit asupra omenirii datorită unui singur act de necredință și neascultare. Apoi după neascultare a urmat păcatul. Necredință – neascultare – păcat – despărțire de Dumnezeu – moarte. Asta a fost. Credință – ascultare – legătură cu Dumnezeu – trecerea de la moarte la viață. Și Domnul nostru spune „pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” „Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.” Ce mare este Dumnezeuul nostru! Ce minunat este Cuvântul Său, dacă ne-a fost descoperit! Și ce mare devine pentru noi harul lui Dumnezeu care ne-a devenit vizibil și real prin descoperirea lui Isus Hristos. Citim că „Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos” și Pavel a vorbit deseori despre har. Dar acest cuvânt din Petru vorbește despre harul care ne-a fost adus la sfârșitul timpului nouă, celor ce vom fi răpiți. Nouă ne-a fost dăruit prin har, prin descoperirea directă a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Și toți aceia din generația aceasta care vor avea parte de răpire vor aprecia într-un mod deosebit harul acesta al descoperirii lui Isus Hristos. Toți pot să vorbească, să predice și să cânte despre har. Dar nouă ne-a fost dat harul acesta direct de către Dumnezeu, prin descoperirea lui Isus Hristos. El a confirmat acest lucru. Noi nu numai că vorbim despre har, ci am primit harul. Nouă ne-a fost dăruit harul lui Dumnezeu.

Dumnezeul Atotputernic, care ne-a dăruit un început atât de frumos în anul acesta să vegheze și să domnească peste noi, să aibă calea Lui cu fiecare din noi, să-Și aibă calea și voia Lui cu întreaga Biserică. Haideti să fim gata să urmăm Cuvântul, prin credință și ascultare de Cuvânt, să-L slujim pe Domnul, să ne iubim unii pe alții, și să ne primim unii pe alții tot așa cum ne-a primit și Dumnezeu pe noi în Hristos Isus.

Dumnezeului Atotputernic care în timpul acesta de confuzie ne-a dăruit descoperirea lui Isus Hristos și prin aceasta și descoperirea celorlalte taine, să-I fie adusă slava. Pentru că Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că putem să

credem așa cum zice Scriptura. Și fie ca Cuvântul să locuiască și să rămână cu noi toți și să îplinească scopul pentru care a fost trimis. Nu fiți descurajați. Aveți credință, încredeți-vă în Domnul. El va face totul bine, și sfârșitul va fi glorios: noi vom vedea dreapta Domnului înălțată și prezența Lui se va manifesta. Bindecuvântat și laudat să fie Numele Său cel minunat. Aleluia. Amin.

Să ne ridicăm și să ne închinăm. Poate cântăm și „Îl iubesc”. [se cântă și „Numai să crezi” – n.tr.] Credeți voi din inimă? Atunci haideți să ne rugăm. Oricare ar fi cererea voastră, aduceți-o la Domnul. El deja a rezolvat-o. De asemenea este aici vindecarea și mântuirea. Pe crucea de pe Golgota s-au întâmplat ambele lucruri: Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu sine, ne-a împăcat cu sine, a luat toată vina de la noi. Toate păcatele au fost puse pe Mielul lui Dumnezeu și El a fost făcut păcat pentru noi, pentru ca noi să putem primi neprihănirea lui Dumnezeu în El și prin El – un dar din partea Dumnezeului nostru. Pe cât de sigur este că sângele a fost vărsat și Răscumpărătorul și-a dat viața, la fel de sigur este și faptul că cei răscumparați sunt iertați, au primit iertarea păcatelor lor. Noi trebuie numai să primim lucrul acesta prin credință și să-i mulțumim lui Dumnezeu. Același lucru este și cu vindecarea: El a fost străpuns pentru păcatele noastre, pedeapsa a căzut peste El pentru ca noi să putem avea pace, și prin rănilor Lui noi am fost vindecați. Aceasta este o realitate dumnezeiască cu toți aceia care o cred din toată inima. Primiți-o.

Ne vom ruga unii pentru alții, și credința va deveni atât de vie și de puternică încât trebuie să se întâmple. Credința conduce la minune. Și Dumnezeu trimite Cuvântul Său și noi îl credem, iar Cuvântul trimis de El ne vindecă pentru că l-am primit. Haideți să-I mulțumim din toată inima. Aleluia.

Doamne scump și Mântuitor, Îți mulțumim din toată inima pentru toate cuvintele Scripturii. Îți mulțumim pentru descoperirea lui Isus Hristos, pentru harul care ne-a fost dat în descoperire, pentru accesul la toate tainele Dumnezeului nostru. Doamne iubit, mântuiește-i pe toți, vindecă-i pe toți, eliberează-i pe toți, proslăvește-Ți Numele Tău, confirmă-Ți Cuvântul, Cuvântul Tău... Cuvântul Tău, în toți... în toți care l-au crezut. Aleluia.

S-a întâmplat. Dumnezeu a făcut-o, Și-a confirmat Cuvântul, l-a confirmat în voi. Pe baza autorității Cuvântului lui Dumnezeu, voi sunteți vindecați, mântuiți și eliberați prin lucrarea de răscumpărare de pe crucea Golgotei. Aleluia. Slavă, cinste, adorare... Aleluia.

Doamne iubit, Credincios Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos Îți mulțumim pentru această zi, pentru începutul acestui an pe care ni l-ai dăruit Tu prin harul Tău. Tu ne-ai dat din nou curaj, ne-ai întărit în credință. Și noi Îți mulțumim împreună pentru vorbirea Ta minunată, și pentru descoperirea prin Duhul Tău care ne călăuzește în tot adevărul. Și Îți mulțumim mai ales pentru harul care ne-a fost dat prin descoperirea lui Isus Hristos. Îți mulțumim pentru acest har, și Îți mulțumim că vei fi cu noi până ce vom ajunge de la credință, la vedere. Îți mulțumesc, Doamne Credincios, pentru că azi ai lucrat în mijlocul nostru și acest lucru va rămâne în veșnicie. Binecuvântat și lăudat să fii Tu, Doamne Dumnezeul nostru, în Numele sfânt al lui Isus.

Să cântăm acum „Tu meriți”. Amin. Puteți lua loc.